A°. 1840. ZATURDAG, N°. 24. 21 MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 19 Maart 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, dd. 16 dezer maand, No. 391/339, is aan den Heer J. D. DE MEINERTZHAGEN, Lid van het Geregtshof te *Suriname*, buitenlandsch verlof voor den tijd van *een jaar* verleend geworden, en is de Heer Mr. A. KIKKERT SCHOTBORGH, gedurende deszelfs afwezigheid geassumeerd als *Lid ad hoc* van het Geregtshof, om zoo dikwijls een onvoldoend getal Leden dit noodig zal maken, als zoodanig zitting te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 19 Maart 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: PIETER DE VRIES, Sergeant bij het 1ste Bataillon Veld-Artillerie alhier, met CLARA WILHELMINA BURGER.

En

JOHAN HEINRICH CHRISTOPH WOLFF, Korporaal bij het Bataillon Jagers No. 27 alhier, met CORNELIA SNEL, Weduwe van den Sergeant der Artillerie JAN JOSEPH MAES.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

(4511) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 26sten dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: C. W. BOONEN, J. F. SCHEFFER, COLIN JUNER en WORIE van BEUDEKER, de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 20 Maart 1840.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

(11829) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij publieke inschrijving verkoopen:

27 balen HEELE KOFFIJ,

van de Plantaadje *Vrouwenvlijt* ½ aandeel; aankomende den Boedel A. H. A. MAMIN.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot Dingsdag den 24 dezer, des voormiddags ten 10 ure.

De Kooper of Koopers zal of zullen voor elke ledige Zak *f* 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, den 20 Maart 1840

De *fungerende* Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(11874) Fungerende WEESMEESTERS zullen over *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen, bij publieke Veiling, doen verkoopen:

Het CHIRURGIJNS-ETABLISSEMENT *JOHANNESZOON*, groot 500 akkers Land, met de daarop staande GEBOUWEN, gelegen in de *Matappica Kreek*, ter regterhand in het opvaren; aankomende den Minderjarigen JACOB HENRICH JACOT DES COMBES, als Erfgenaam van den Boedel J. C. PUTSCHER.

Paramaribo, den 20 Maart 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

PRO JUSTITIA. (9294)

DE EXPLOICTEUR BIJ HET GEREGTSHOF TE *SURINAME;*

zal ter requisitie van den fungerenden PROCUREUR GENERAAL, daartoe bij appointement van het Geregtshof, dd. 10 Maart jl. geautoriseerd, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit denzelve Hove, op MAANDAG, den 23sten MAART e. k., des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, *ad opus jus habentium*, publiek verkoopen:

Eenige der **GEREDDE GOEDEREN**, uit het bij de rivier *Marowijne* verongelukte Nederlandsch Koopvaardijschip *Catharina Jacoba*, Schipper EVERT GEERTS PEKELDER, bestaande in:

PROVISIEN, DRANKEN, OLIE, enz.

Liggende de lijst dier Goederen, als ook de veil-conditien, van *heden* af, ten kantore van den ondergeteekenden, voor een ieder ter *visie*, terwijl dezelve Goederen, op den Verkoopdag, ten huize voornoemd, ter bezigtiging zullen gesteld worden.

Paramaribo, den 21 Maart 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

J. P. Haase Jr.,

thans woonachtig aan de *Waterkant*, over 's Lands Waag, heeft ontvangen per de *Sophia Maria*, Kapt. A. J. ANDRESEN, en biedt te Koop:

AARDAPPELEN, UIJEN, en diverse VERSCHE PROVISIEN; extra fijn LINNEN; KANTEN VOILES; SIGAREN en ROOK-TABAK, en meer andere GOEDEREN. (11870)

Paramaribo, 20 Maart 1840.

J. J. OOIJKAAS Jr.,

heeft nog in voorraad en biedt te koop:

Boter; Kaas; kwart tonnen Vleesch; Pekel- en Rookspek; vaten en pullen Haarlemmer GORT; Patent en Lijn Olie; Witlood. — Jenever; Brandewijn; Conjac; Roode-, Rhijn- en Champagne Wijnen. KRUIDENIERSWAREN; KOFFIJ; SUIKER; THEE, en diverse GOEDEREN meer. (11871)

Beste **ROODE WIJN** in oxhoofden en bij het dozijn a *f* 6, te bekomen bij (11869)

C. R. BERNER & Co.

(11868) De ondergeteekende voornemens zijnde met deszelfs Echtgenoot, deze Kolonie te verlaten, zal over *acht* weken, den preciesen dag en datum nader te bepalen, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiekelijk doen verkoopen:

1. Wèl onderhoudene MEUBELEN, GLAS-, AARDE- en ZILVERWERK, alsmede *twee* extra GOUDEN en *een* ZILVEREN PATENT ZAK-HOROLOGIEN.
2. Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, La. B. No. 100, thans door hem bewoond.
3. De KOFFIJ- en KAKAO-PLANTAADJE *FRIDERICISGIFT*, gelegen rio *beneden Saramacca*, de eerste Plantagie ter regterhand in het afvaren, met *plus minus* 8000 pond KOFFIJ en 10,000 pond KAKAO aan de boomen.
4. *Een derde* aandeel in den HOUTGROND *DE VIER HENDRIKKEN*, gelegen rio *boven Saramacca;* allen volgens Inventaris.

10 stuks *HOORNVEE.*
20 » *SCHAPEN.*
En eenige *VARKENS.*

Inmiddels zijn dezelven UIT DE HAND op billijke voorwaarden te Koop.

Paramaribo, den 17 Maart 1840.

J. H. REIJEG.

(11867) De ondergeteekende voornemens zijnde voor eenen korten tijd deze Kolonie te verlaten, roept bij deze op, al degenen die van hem privé, alsmede van den Boedels wijlen J. U. H. SCHUTTE en MIETJE HANNA van J. J. SCHUTTE, deugdelijke vorderingen hebben, uiterlijk binnen *veertien* dagen daarvan opgave te doen; wordende dezulken, die aan hem of aan voornoemde Boedels schuldig zijn, vriendelijk edoch ernstig verzocht, betaling te presteren.

Verder wordt een ieder *gewaarschuwd*, om aan niemand op zijnen naam Goederen af te leveren dan voor *contant*, als zullende in het tegenovergestelde geval, daarvoor geene betaling hoegenaamd geschieden.

Paramaribo, 20 Maart 1840.

J. J. SCHUTTE.

(11872) D. J. SANCHES voornemens zijnde binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt tevens ten vriendelijksten, edoch ten ernstigsten, zijne Debiteuren hun verschuldigde vóór of uiterlijk in den loop der maand April e. k. te komen aanzuiveren, ten einde alle onaangename maatregelen voor te komen.

(11859) J. LEMANS vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den, het Schip Sophia Maria, Kapt. A. J. Andresen, van Amsterdam, laatstelijk van Falmouth, zijnde van laatstgemelde plaats den 15 Februarij jl. gezeild: — passagiers; de Heeren J. S. Hayward, J. J. H. Papet en C. L. van Meerten.

•†‡†• Kapt. J. Andresen, die op den 15den Februarij jl., uit Falmouth is gezeild, berigt dat aldaar op dien datum nog in avereij lagen: de Schepen, gevoerd wordende door Kapts. Boon en Jurgens; — alsmede het alhier op den 26sten November jl. uitgeklaarde Schip Antonie, Kapt. Evert Speelman.

ERRATA.

∴ In de advertentie van den fungerenden Heer Procureur Generaal, in ons no. 22, wegens verkoop der geredde Goederen van het gestrande Schip, *staat:* Jacoba Catharina, schipper E. PEKELDER; *moet zijn:* Catharina Jacoba, schipper E. G. PEKELDER.

§†§ In de advertentie van den Heer Exploicteur, dd. 18 Maart jl., no. 23, wegens verkoop der geredde Goederen van het bij de rivier Marowijne gestrande Schip, *staat:* Jacoba Catharina, schipper E. PEKELDER: *moet zijn:* Catharina Jacoba, schipper EVERT GEERTS PEKELDER.

LAATSTE ZINSNEDE DER REDEVOERING VAN DE GENERAAL VAN DEN BOSCH.

»Ik herhaal het, Edel Mogende Heeren! weigert Indië den noodigen bijstand, en alles is verloren!

»Gevoelt, hoe het, onder zulke omstandigheden, mij te moede zou moeten zijn. Ik heb veertig mijner beste levensjaren besteedt aan het opsporen en daarstellen der middelen, om deze, vroeger nuttelooze bezittingen te maken tot eene goudmijn voor mijn Vaderland; ik heb daarin mogen slagen, boven bidden en wenschen — en deze vruchten van zoo veel zorg en arbeid staan nu aan EEN VERSCHIL IN BEGRIPPEN te worden opgeofferd! Ik zou het werktuig moeten worden om zelf te vernietigen, wat ik met zoo veel moeite en gevaren heb opgebouwd? Neen, Edel Mogende Heeren! dat zou te veel zijn verlangd.

»Ik heb voor mijn Vaderland, voor het geluk mijner medeburgers kunnen zwoegen en slaven, — ik geloof, is het nood, er ieder ander offer aan te kunnen brengen; — maar de slooper te zijn van hunne welvaart, met eigene banden den bloei onzer koloniën of van onzen handel ter aarde te bestellen — dat kan, dat wil ik niet!»

(*Avondbode, 4 Januarij 1840.*)

Mengelingen.

EEN PLEEGZOON.

Een der laatste nommers van het *Kasansche dagblad* bevat het verslag van een crimineel regtsgeding, onlangs voor eene der regtbanken van *de Krim* gediend hebbende, en waarvan de belangwekkende bijzonderheden uit het geregtelijk onderzoek van den kapitein Istrawnik, van *Baktchysaraj*, zijn geput.

Jussuf Karty, op zijn zestiende jaar in dienst getreden, kwam, na verloop van vijftien jaren, te *Baktkhysaraj*, in *de Krim*, zijne geboorteplaats, terug. Al de leden zijner familie waren overleden, of wijd en zijd verspreid, en hij vond slechts eenen ouden vriend van zijn' vader, Ali-Miza genaamd, die hem onder zijn gastvrij dak ontving en hem als eenen zoon behandelde. Ali-Miza had eene eenige dochter, van drie-en-twintig jaren; daarenboven woonde bij hem in een kind van vier of vijf jaren, voor hetwelk Ali en zijne dochter met eene groote belangstelling zorg droegen. Het vroegere lot van dit kind was onbekend; men zeide, dat het in een dorp, door den krijg verwoest, gevangen gemaakt was.

Fathma, dochter van Ali, was schoon en rijk; daarom hadden vele jongelingen aanzoek om haar gedaan; maar zij had standvastig alle partijen van de hand gewezen. Op zijne beurt, kon Jussuf voor hare bekoorlijkheid niet ongevoelig blijven; en na eenige maanden in Ali's huis te hebben doorgebragt, bemerkende, dat hij noch aan Fathma, noch aan haren vader mishaagde, waagde hij eenen beslissenden stap. Ali hoorde dit met zekere verlegenheid aan.

»Uw vader was mijn wapenbroeder," sprak hij, »en ik beschouw u als een' teederbeminden zoon. Het zou derhalve eene groote vreugde voor mij zijn, indien dit plan zich kon verwezenlijken; maar ik geef mijne toestemming slechts onder ééne voorwaarde, en misschien zult gij die weigeren." Jussuf betuigde zijne liefde en onderwerping. »Welnu," hernam Ali: »gij hebt dat kind gezien; Ismüel is mij door God gezonden, opdat ik over hem zou waken. Ik ben zijn eenige steun; wanneer ik sterf, wat zal er dan van hem worden? Wilt gij hem als kind aannemen, hem uwen naam geven, hem uwen zoon noemen, hem nimmer verlaten? Zoo uw mond dit zweert, en uw hart met uwe woorden overeenstemt, wordt mijne dochter uwe echtgenoot."

Jussuf stemde alles toe, en het huwelijk werd gesloten.

Gedurende eene tweejarige echtverbindtenis, ging Ismüel voor het kind der beide jonge lieden door, en weldra werd hij door Jussuf evenzeer als door Ali en Fathma bemind. Evenwel kwamen eenige geruchten, heimelijk omtrent Ismüels geboorte in omloop, Jussuf ter oore; en eene vreeselijke jaloerschheid begon in zijn hart te ontkiemen. Fathma bemerkte zulks, en dewijl het haar toescheen, dat de liefkozingen, waarmede zij Ismüel overlaadde, haren gemaal verbitterden, beijverde zij zich het kind uit zijne oogen te verwijderen, en gaf het slechts ter sluiks, en als van eene misdaad bewust, eenige blijken van genegenheid. Deze omzigtigheid ontging Jussuf, niet, en was een nieuw voedsel voor de jaloerschheid en het wantrouwen, die zich van hem meester hadden gemaakt: hij kon niet meer het schouwspel verdragen van hem, dien hij het levend bewijs zijner schande noemde.

Den 24sten November 1838, ontving Jussuf eenen brief van Mehemet-Ghiraj, zijn' vriend, en, even als hij, gewezen luitenant bij de ongeregelde troepen; deze gaf hem berigt van zijne spoedige aankomst. Jussuf, ten einde hem behoorlijk te ontvangen, gaf een prachtig gastmaal, waarop de aanzienlijkste familiën van *Baktchysaraj* werden genoodigd.

Gedurende den maaltijd, vroeg Mehemet, Ismüel naast Fathma ziende, aan zijnen vriend, wie dit kind was. »Mijn zoon," antwoordde Jussuf droogjes. »Uw zoon! hoe is dit mogelijk? gij zijt maar twee jaar getrouwd geweest, en ziedaar reeds een' jongen, in staat, om een woest paard te beteugelen."

»Het is waar," hernam Jussuf," dat komt, omdat de jonge arend vroeger zijne veêren krijgt dan de kraai."

Mehemet bemerkte niet, dat Jussuf van gramschap verbleekte.

Na den maaltijd, gingen de gasten, naar 's lands gebruik, naar buiten, om met de pistool naar het wit te schieten. Ismüel volgde hen, ongemerkt, en terwijl, na het lossen van eenige schoten, de gasten een oogenblik uitrustten, nam het kind eene pistool, mikte, en trof even de schijf.

»Allah zij gezegend!" riep Mehemet; »het jong van den adelaar heeft den adelaar overtroffen."

»Rampzalig kind!" zeide Jussuf, de pistool zwaaijende, waarmede hij zich juist gewapend had.

Op nieuw schertste men over Ismüels vroege rijpheid; en de gasten, door het maal verhit, verdubbelden spotternij, ziende, hoezeer Jussuf daardoor verbitterd werd.

»Jussuf," sprak Mehemet, »zeg ons den dag, waarop Ismüel is geboren."

»De dag, waarop hij geboren werd, is mij onbekend," antwoordde Jussuf, geheel buiten zich zelven... »maar ik ken den dag, waarop hij gestorven is." Onder het uitspreken dezer laatste woorden, loste hij zijne pistool op Ismüel, die, met eenen glimlach op de lippen, naar hem toeliep, en dood voor zijne voeten nederviel.

Vervolgens de pistool van zich afwerpende; »ik heb," sprak hij, »het kind omgebragt, dat mijnen naam droeg, doch mijn vleesch en bloed niet was."

Deze daad van koelbloedige wraakzucht had alle de getuigen van dit ijsselijk schouwspel met schrik bevangen. Weldra kwam Fathma met haren vader aan; hunne droefheid, hun akelig gesnik schenen niet den minsten indruk op den moordenaar te maken.

Denzelfden avond werd Jussuf in de gevangenis van *Baktchysaraj* gebragt, onder de beschuldiging van zijnen zoon te hebben vermoord.

(*Het vervolg en slot hierna.*)

Adversaria.

Een grijsaard, die van veel wijndrinken eene roode neus gekregen had, zeide tegen een knaap van zes jaren, die alle spijzen behalve brood at: «Lief kind! gij moet veel brood eten; brood maakt de wangen rood.»

«Dan heeft grootvader ook zeker veel brood gegeten, niet waar?» vroeg de knaap.

Een regter vroeg aan eenen timmerman, die als getuige optrad, hoe ver hij van de partijen had afgestaan, toen deze elkander sloegen? »Juist vier en een halven voet," antwoordde deze. »Hoe is het mogelijk," vervolgde de regter, »dat gij dit zoo naauwkeurig weet?" »Om u de waarheid te zeggen," hernam de timmerman, »ik dacht, misschien zal deze of gene gek mij daarnaar vragen, en daarom heb ik den afstand met mijnen duimstok gemeten."

Een geestelijke van de anglikaansche kerk in Ierland, predikte over den broedermoord van *Kaïn* zeer zonderling. Bij de beschrijving van het verschillend karakter der beide broeders, zeide hij onder anderen: »*Abel* ging geregeld ter kerk, en betaalde zijne tienden aan de geestelijkheid stiptelijk. *Kaïn* integendeel, was een losbol, een vrijdenker, die den geestelijken stand verachtte, liever in kroegen en schouwburgen ging, dan in de kerk. Daarom heeft de duivel hem ook gehaald, en zoo zal hij uwe verdoemde zielen ook halen, wanneer gij weigert de tienden geregeld te betalen."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het driemast gekoperd Galjootschip Wilhelmina, Kapt. Johann Nielsen Klint. — Adres bij C. L. Leijsner. Sluit HEDEN.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit 25 Maart.

Het gekoperd Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 21 Maart.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. Reindert van der Mei. — Adres bij J. L. Gellée, Sluit 1 April.

Het Nederlandsch Kofschip Allersma, Kapt. R. W. Vos. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit ultimo dezer.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip de jonge Jan, Kapt. F. Guijt. — Adres bij J. M. Samson.

Stand der Maan.

4	*MAART*	NIEUWE MAAN.
10	»	EERSTE KWARTIER.
18	»	VOLLE MAAN.
26	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
21 ZATURDAG.	's morgens	9-00	's avonds	3-00
22 ZONDAG.	»	9-45	»	3-45
23 MAANDAG.	»	10-30	»	4-30
24 DINGSDAG.	»	11-15	»	5-15

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.